

[Andreasen.]

første Rigsdagsaar, for ca. 22 Aar siden, og jeg synes, Tiden er inde nu, da det netop drejer sig om at skaffe Beskæftigelse, til ogsaa at løse denne Sag.

Endvidere henstiller jeg, at man gennemfører Loven af 1908 angaaende det midtsjællandske Baneanlæg fuldt ud, saaledes at man ikke stopper op med dette Anlæg ved Frederikssund, men fører Banen igennem til Hillerød. Der er ingen Mening i at afslutte dette Anlæg i Frederikssund; den gennemgaaende Godstrafik fra Sverige og Norge over Helsingør, som ikke behøver at komme ind over København, vil naturligt kunne føres denne Vej, hvorved Godstrafikken paa Københavns Godsbanegaard og paa Baneanlægget i vor Frihavn i høj Grad vil kunne aflastes.

Fremdeles er der en anden Sag, der ganske vist ikke vil skaffe meget Arbejde udover Bygning af et nyt Skib; det er Spørgsmaalet om at etablere en Natforbindelse mellem Kalundborg og Aarhus. For 20—25 Aar siden førtes der under Finanslovbehandlingerne her i Folketinget lange Debatter om en Trafikforbindelse over Refsnæs—Hou; de jydsk Rigsdagsmænd nærede stor Interesse for denne Sag, man arbejdede ihærdigt med den og sagde: Den Dag maa dog komme, da denne Sag løses. Nu har Udviklingen ført med sig, at det er naturligt, synes jeg, at gennemføre en Natforbindelse fra Kalundborg til Aarhus, ganske bortset fra Anlægget af Lille Bælts Broen; den forøgede Trafik, som denne Bro er anlagt paa, fremkom jo allerede ved Genforeningen mellem det gamle Land og Nordslesvig, og Færgeforbindelsen over Store Bælt er saa stærkt belastet, at der er al Grund til, at man fører den Trafik, som ligger Vest og Nord for Aarhus, over Ruten Kalundborg—Aarhus. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder alvorligt at overveje denne Sag.

Saa vil jeg gerne sige et Par Ord paa Grundlag af nogle Tryksager, vi har faaet omdelt i disse Dage med Overskrift: Hanstholm Havn; det er et Særtryk af et Blad, der hedder „Polyteknisk Tidsskrift“. Nu skal jeg ikke gøre mig til af, at jeg er Polytekniker, og selv om jeg var det, vilde jeg heller ikke gøre mig til af at være besjælet af nogen særlig Lyst til at fordybe mig i disse Ting, thi een Ting ved jeg om Hanstholm og Vestkysthavnene, at er der noget, der er blevet alvorligt og grundigt og langsommeligt behandlet her i dette Land, saa er det Vestkysthavnene. Jeg maa imidlertid udtrykke min Forbavselse over, at

Mænd, der giver sig ud for at have teknisk Indsigt, nu, efter at den ene Havn er anlagt, og man er kommet langt frem med Anlægget af den anden, kommer og taler om, at Besejlingsforholdene ikke duer; jeg synes, det er lidt *post festum*. Der var Lejlighed til det i den Kommission og i de Kommissioner, der har behandlet disse Sager, og der havde været al Rimelighed i, at de samme Godtfolk var kommet med deres Klogskab til det Rigsdagsudvalg, der i sin Tid indstillede Havneforslagene til Vedtagelse. Jeg vil henstille, at man nu fremmer Anlægget af Hanstholm Havn. Mit Partis Minister for offentlige Arbejder imødekømt forskellige Henstillinger om at overveje det Spørgsmaal, om dette Anlæg nu ogsaa var paa sin Plads, og der blev taget en alvorlig og grundig Forhandling om hele denne Sag; Finansudvalget besigtede Forholdene, og paa det Tidspunkt, da Trafikminister Friis-Skotte sammen med Finansudvalget besøgte Hanstholm, kunde der have været nogen Mening i at standse Arbejdet; nu er der absolut ingen Mening i det.

Idet jeg retter denne Henstilling til Ministeren om — ogsaa og ikke mindst af Hensyn til Arbejdsløsheden — at forøge Bevillingen til dette Havneanlæg, vil jeg ogsaa gerne sige et Par anerkendende Ord om den i den senere Tid saa stærkt angrebne Ingeniør, der leder disse Arbejder, nemlig Hr. Fibiger. Hvis vi havde haft Hr. Fibiger til at studere Forholdene og gøre Indstilling om Ringkøbing Fjords Afvanding ved Hvide Sande, saa over jeg at paastaa, at der var blevet sparet mange Millioner for de danske Skatteydere; thi Hr. Fibigers Standpunkt som Havnebygmester ved Vesterhavet er jo det: vi maa undersøge, hvad Vesterhavet allernaadigst vil tillade i Retning af Havnebyggeri og Molebyggeri! Paa dette Grundlag begyndte han sit Arbejde, og man sagde i Begyndelsen, at de Moler, han byggede, aldrig vilde kunne holde, men det har vist sig, at den Maade, han byggede paa, var den eneste, der duede. Hr. Fibiger fortjener efter min Mening stor Anerkendelse for sit Arbejde, og han bør nu som den aldrende Mand, han er, ogsaa have Udsigt til at fuldføre det store Værk ved Hanstholm. Jeg henstiller baade af saglige Grunde og under Hensyn til Arbejdsløsheden til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at stille sig velvilligt til Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Bevillingen.

Jeg vil saa gerne vende mig til noget, som vi har diskuteret ofte her i Rigsdagen — dog ikke saa meget i den senere Tid —,